

بلند باقی ماندن ادعاهای شکنجه با نادیده گرفتن حقوق قانونی محبوسین - گزارش شکنجه سازمان ملل

کابل، ۳ فبروری ۲۰۲۱ - بر اساس آخرین "گزارش شکنجه" که هر دو سال یکبار توسط هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) و دفتر مرکزی حقوق بشر سازمان ملل در ژنو ترتیب گردیده و امروز به نشر رسید، ادعاهای بسیار زیادی توسط محبوسین مبنی بر شکنجه در توقیف خانه های افغانستان با نادیده گرفتن حقوق محبوسین به پیمانته زیاد ادامه دارد.

شکنجه و بدرفتاری که طبق قوانین افغانستان و قوانین بین المللی ممنوع است، در تسهیلات ادارات دولتی در افغانستان وجود دارد، یوناما در مقایسه به نظارت قبلی سه در صد کاهش را در اتهامات ثبت نموده است.

دیبرا لاینز نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان گفت: "شکنجه هرگز قابل توجیه نیست. این پیامدهایی دوامداری برای قربانیان، خانواده ها و جامعه آنها دارد. دیبرا لاینز که رئیس یوناما نیز است افزود: "من تلاش های انجام شده توسط برخی وزارتخانه ها و نهادهای دولتی را میدانم، اما برای پایان دادن به این عمل باید کارهای بیشتری انجام شود. به طور خاص، عاملین شکنجه باید مسئول شناخته شوند. این امر اعتماد به حاکمیت قانون را افزایش می دهد و می تواند عاملی کمک کننده بی برای آوردن صلح باشد".

این گزارش یافته های نظارت سازمان ملل متحد در مورد رفتار با افرادی که از آزادی خود به دلیل اتهامات مربوط به امنیت یا تروریسم از ۱ جنوری ۲۰۱۹ تا ۳۱ مارچ ۲۰۲۰، زمانی که بازدیدهای فیزیکی از محابس توسط سازمان ملل به دلیل کوید ۱۹ به حالت تعلیق درآمد، را خلاصه می سازد. این گزارش بر اساس مصاحبه با ۶۵۶ محبوس از جمله ۵۶۵ مرد، ۶ زن، ۸۲ پسر و ۳ دختر در ۶۳ توقیف خانه در ۲۴ ولایت در سراسر افغانستان تهیه شده است.

این گزارش بنابر عدم دسترسی به تسهیلات طالبان و سایر عناصر ضد دولتی تنها تسهیلات دولتی را مورد مطالعه قرار داده است. فیصدی ادعاهای معتبر در مورد واقعات شکنجه و بدرفتاری توسط نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان ۳۰٫۳ درصد ثبت شده است، که نسبت به سال های ۲۰۱۷ - ۲۰۱۸ که این رقم ۳۱٫۹ درصد بود، کاهش را نشان می دهد.

ادعاهای شکنجه در توقیف خانه پولیس ملی افغانستان ۲۷٫۲ درصد بود، که نسبت به ۳۱٫۲ درصد که قبلا ثبت شده بود، کاهش دارد.

کاهش در ادعاهای شکنجه در توقیف خانه های اداره امنیت ملی از ۱۹٫۴ به ۱۶ ثبت شده است.

این گزارش نقش مهمی را که میکانیزم های داخلی در جلوگیری از شکنجه بازی کرده اند، بخصوص بازدید افسران حقوق بشر امنیت ملی از توقیف خانه ها، را برجسته می سازد. به همین ترتیب، در مورد تلاش های کمیته ضد شکنجه لویی ژارنوالی برای پیگرد قانونی جرم شکنجه بر اساس قانون جزای سال ۲۰۱۸ نیز در این گزارش تاکید شده است.

با وجود پیشرفت ها و تلاش هایی که از سوی حکومت افغانستان صورت گرفته است، موضوع ارائه گزارش های معتبر و قابل اعتماد در مورد شکنجه و بدرفتاری از سوی ۳۰ درصد از تمام مصاحبه شوندهگان، یکی از نگرانی های جدی می باشد.

در شمار ادعاهایی که از سوی توقیف شدگان صورت گرفته است، برخی تفاوت های شدید ساحوی، ملاحظه گردیده است.

تعداد زیادی از ادعاها مبنی بر شکنجه و بدرفتاری با ۵۷٫۷ درصد شکایات در ارتباط با پولیس ملی افغان در کندهار وجود داشته است. این گزارش همچنین به گزارش های نگران کننده از مفقود شدن های اجباری که ادعا می شود به پولیس ملی افغان در کندهار ارتباط دارد، اشاره نموده است.

در این گزارش آمده است که زمینه های قابل توجهی برای بهبود وجود دارد تا این حقوق حفظ شود. به گونه مثال، تقریباً در هیچ کدام از قضایای بازداشت از سوی پولیس ملی افغان یا امنیت ملی، توقیف شدگان از حقوق شان مبنی بر اینکه می توانند به وکیل مدافع دسترسی داشته باشند و یا اینکه قبل از بازجویی از سوی مسئولین می توانند معاینه طبی انجام دهند، آگاه نگردیده اند. اجازه

تماس توقیف شدگان با خانواده هایشان در روزهای اول بعد از توقیف شان به سطح پایین باقی مانده است که این رقم در توقیف خانه پولیس ملی افغان ۲۷,۲ و در توقیف خانه ریاست امنیت ملی ۱۹,۷ می باشد.

از دیگر نگرانی ها این است که نزدیک به نیمی از تمام کسانی که از سوی پولیس ملی افغان و ریاست امنیت ملی بازداشت شده اند، گفته اند که از آنها خواسته شده است تا سندی را بدون دانستن محتوایش امضا و یا شست نمایند. این گزارش در مورد توقیف گاه های انفرادی و دور از تماس در توقیف گاه ریاست امنیت ملی، ابراز نگرانی نموده است.

یوناما علاوه بر اقدامات دیگر، ایجاد مکانیزم پیشگیرانه ملی و مستقل در مورد شکنجه را که در پروتوکل اختیاری کنوانسیون مبارزه با شکنجه توصیف شده است، توصیه می کند. چنین مکانیزم اختصاصی می تواند صلاحیت، توانایی و مهارت بالاتری برای بازرسی از تمامی توقیف خانه ها، انجام تحقیقات تعقیبی و ارائه توصیه های فنی دقیق در مورد پیگرد قانونی عاملان و اقدامات اصلاحی داشته باشد. ایجاد چنین مکانیزمی مستلزم حمایت هماهنگ و مداوم دولت افغانستان و جامعه جهانی است. یوناما همچنان رفتار با توقیف شدگان را مشاهده می کند و در حال همکاری نزدیک با مقامات افغانستان و شرکای بین المللی برای ایجاد تغییرات مثبت است.

گزارش کامل را اینجا بخوانید:

<https://unama.unmissions.org/treatment-conflict-related-detainees-afghan-custody>

* * *

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) از مردم و دولت افغانستان برای رسیدن به صلح و ثبات حمایت می کند. بر مبنای ماموریت این سازمان منحیث یک ماموریت سیاسی، یوناما از حل و فصل منازعات و جلوگیری از آن، افزایش سهم گیری و انسجام اجتماعی و همچنان از تحکیم همکاری های منطقی پشتیبانی می نماید. این ماموریت از حکومتداری موثر، ترویج مالکیت امور توسط افغان ها و ادارات پاسخگو که بر مبنای احترام به حقوق بشر ایجاد شده اند، حمایت می کند. یوناما 'مساعدی جمیله' و سایر خدمات کلیدی به شمول اقدام های دیپلماتیک با توسل به اصل استقلالیت، بی طرفی و یکپارچگی این سازمان را برای جلوگیری از بروز، افزایش و گسترش منازعات فراهم می نماید. این ماموریت حمایت بین المللی در راستای پیشرفت افغان ها و اولویت ها در زمینه امور بشری را هماهنگ می کند.